

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 3/2023
10.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, и то судија Татјана Матковић Стефановић, у предмету предлагача АА ПР, СТР „Ал-Фи“, чији је пуномоћник Станоје Филиповић, адвокат из ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној на решење Привредног апелационог суда Р4 П 1/23 од 24.02.2023. године, донео је дана 10.05.2023. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Р4 П 1/23 од 24.02.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 П 1/23 од 24.02.2023. године, одбијен је приговор предлагача ради убрзања поступка пред Привредним апелационим судом у Београду у предмету Пж број 4692/21, као неоснован, као и захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Против наведеног решења предлагач је поднео благовремену жалбу из свих законом предвиђених разлога.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу одредбе члана 16. и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

Према утврђеном чињеничном стању предлагач је у процесној улози туженог у поступку који је вођен пред Привредним судом у Ваљеву у предмету П 253/2020 у коме је иницијални акт тужиоца од 16.01.2017. године, а пресудом Привредног суда у Ваљеву П 23/17 од 27.05.2018. године усвојен је тужбени захтев тужиоца. Поступајући по жалби предлагача као туженог, Привредни апелациони суд је решењем Пж број 4279/2018 од 18.06.2020. године укинуо првостепену пресуду и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање. Првостепени суд је потом донео пресуду П 253/2020 од 09.04.2021. године којом је у ставу један изреке усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име главног дуга износ од 66.510,00 динара са законском затезном каматом обрачунатој на овај износ до 31.12.2011. године у износу од 4.229,16 динара, законску затезну камату обрачунату на износ главног дуга у периоду од 01.01.2012. године до 12.03.2018. године у износу од 38.482,51 динар са даљом законском затезном каматом на износ главног дуга од

66.510,00 динара почев од 13.03.2018. године. У ставу два одбијен је тужбени захтев тужиоца за исплату износа од 116.070,37 динара са законском затезном каматом. У ставу три изреке обавезан је тужилац да туженом исплати парничне трошкове у износу од 18.038,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Против наведене пресуде тужени – овде предлагач је уложио жалбу и списи предмета достављени суд Привредном апелационом суду на поступак по жалби дана 14.06.2021. године. Применом мерила из члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Привредни апелациони суд налази да целокупно трајање поступка од дана подношења тужбе – иницијалног акта, до дана подношења приговора од стране предлагача не указује на повреду права на суђење у разумном року, при чему предмет Пж 4692/21 није означен као хитан, нити је дата наредба за његово прекоредно решење, а предмет је узет у рад по редоследу пријема. Привредни апелациони суд налази и да прекорачење рока из члана 382. Закона парничном поступку не представља разлог за утврђивање повреде права на суђење у разумном року, па је имајући у виду изнете разлоге одбио приговор предлагача.

Врховни касациони суд, поступајући по жалби предлагача налази да је правилан закључак Привредног апелационог суда да је приговор предлагача неоснован из разлога који су дати, а које у потпуности припада и Врховни касациони суд.

Наиме, целокупно трајање поступка од дана подношења иницијалног акта 16.01.2017. године до дана подношења приговора ради убрзања поступка, 13.01.2023. године у предмету Привредног апелационог суда Пж 4692/21 не указује на повреду права на суђење у разумном року при чему је већ једном одлучено о жалби туженог изјављеној на првостепену пресуду и првостепени суд је потом донео нову пресуду П 253/2020 од 09.04.2021. године. Из изјашњења на приговор предлагача судије известиоца произилази да је предмет Пж 4692/21 изнет на већање дана 22.02.2023. године када је по редоследу пријема у суд стигао на одлучивање, при чему је донета процесна одлука о враћању списка првостепеном суду ради поступања у складу са чланом 356. Закона парничном поступку. Чињеница је да је предмет по жалби достављен другостепеном суду дана 14.06.2021. године и да у истом није донета одлука у року од 9 месеци из члана 382. Закона парничном поступку, али наведени рок је инструктивне природе и он сам по себи не доводи до повреде права на суђење у разумном року.

Врховни касациони суд је ценио и остале околности из приговора, али су исти без утицаја на правилност одлуке Привредног апелационог суда.

С у д и ј а
Татјана Матковић Стефановић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:
Против овог решења није дозвољена жалба

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић